

De platte
knoop leerden
we ook

April.

Bosvolk. 1944-'45

Ondanks de oorlog werd er nog genoeg voor kinderen gedaan, zoals de rang, de Protestantse jongerengroepen ik dacht dat het net even in de oorlog was dat ik op Bosvolk ging. Ik mocht overal op en af van mijn ouders. Misschien ook niet goed, vandaar dat ik nu nog een hekel heb om me ergens op vast te pinnen voor een lange tijd.

En misschien wel goed dat ik die vrijheidsdrang na mijn eerste huwelijk weer teruggekregen heb.

Ik ben er vast een tijdje op geweest want ik werd zelfs geïnstalleerd tot konijn. Je werd dan bij een groep ingedeeld van hon stuk of vier meisjes. Ik hoorde dus bij de konijnen.

Dat gebeurde op een boerderij bij Zuidbuurt. Vanaf de club op de Schiedamseweg ging we er lopend naar toe. We kregen een paar oren op ons hoofd, als ik me herinner raten ze vast op een muts.

De hele dag zijn we daar geweest. Ik dronk nog uit een put met vuil water. De leiding maakte zich daar nog ongerust over en ik moest melk drinken. Dat je dat nooit vergeet. Misschien was ik zelf ook wel bang geworden door hun angst.

Mijn ouders raten van de overkant van de sloot met nog meer ouders naar ons te kijken in het gras.

Ik was zo trots als een aap dat ze daar raten, ik had ze niet verwacht, weet ik nog.

Onze konijnenleidster heette Norma, er was nog een die Grotto heette en het hoofd heette Erica.

We hebben later nog een standje van haar gehad op één van de clubmiddagen die op zaterdag gehouden werden. We noemden een meisje, eigenlijk was het schelken, ze zat bij ons in de klas. Jos Slobdervos!

Ze heette Rietje, waar ik vriendin af en toe mee was. Maar toen was ik even met Yannie. Waar dat wispelturige wat ik wel eens had. Yannie jutte mij dan op. Die regeerde op school de hele klas.

Mijn zus had een halsdoek voor me gemaakt met het embleem van de club. Later maakte ik het weer goed met Riet en had er alweer spijt van. Kinderen kunnen onder elkaar zo wreed zijn.

het embleem wat mijn zus
dat op mijn halsdoek borduurde.